

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Tit. VII. Quibus Ecclesiastici ordines rectè conferantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62169)

positionem manus ab Episcopo acceperint, *can. 1. dist. 69 cap. Cum contingat, Ext. De atate & qual. ordin. cap. 3. De privil. lib. 6. cap. 1. Ext. De ord. ab Episc. adde Concil. Trident. sess. 23. cap. 10. de reform.*

NOTATIO in Tit. 6.

a Sed an reliquos ordines minores conferre possit Abbas, vide Sylvest. in verb. Ordo 3.

QUIBUS ECCLESIASTICI ORDINES RECTE CONFERVNTVR.

TITULUS VII.

Tales, inquit Clemens Pontifex, ad ministerium eligantur Clerici, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare, *text. est in can. 4. dist. 22.* Itaque idonei tantum ad Ecclesiasticos Ordines assumendi sunt, quales censentur omnes, quibus susceptione Ordinum non est interdictum, *cap. fin. Ext. De praesumpt.* Quocirca de iis videamus, qui à susceptione Ordinum à sacris Canonibus submoventur. Nam si hos cognoverimus, consequenter & eos intelligemus, qui admittendi sunt.

§. 1. Interdicitur Ordinibus non baptizatis.

In primis igitur ab Ecclesiasticorum Ordinum receptione remouentur non baptizati; adeò ut & Ordines, si quos fortè antea receperint, post susceptum baptismum repetere cogantur, *cap. 1. c. 3. Ext. De presbyt. non baptiz.* Est enim Baptismus aliorum Sacramentorum fundamentum & janua, *cap. 2. De cognat. spirit. in 6. & can. Cum itaque in 2. in fine de consecr. dist. 4. d. c. 3. Glof. Innoc. & Panorm. ad d. c. 1.*

§. 2. Item mulieribus.

Secundò mulieres, propter sextum muliebrem, *can. Mulieres dist. 32.* his siquidem ad Ecclesiasticis ministeriis interdictum est, ut ne ad altare quidem accedere, aut presbytero ministrare, aut intra cancellos consistere siue consistere, aut sacra vasa vel sacras pallas contingere illis liceat, etiam si Sanctimonialia sint, *cap. 1. in fine Ext. De cohabit. Cler. & mulier. can. Sacras dist. 23. c. In sancta 41. c. Vestimenta, de consecr. dist. 1.*

§. 3. Item seruis vel alteri conditioni obnoxiiis.

Tertiò remouentur serui, *can. 1. & 2. dist. 54. cap. 1. c. 2. Ext. De seruis non ordin. originarii, can. Quis autem, can. Generalis, can. admittuntur, dist. 54. curiales, & aut simili conditioni obnoxii, can. Præcipimus dist. 34. can. Si quis obligatus & d. can. Admittuntur*

*dist. 54. item libertate donati, sed retento obsequio temporali, can. Quicumque dist. 54. junct. cap. Nullus & ibi Glof. Ext. De seruis non ordin. Debet enim, ait Leo Pontifex, esse immunis ab aliis, qui diuinæ militiæ est aggregandus, ut à castris Dominicis, quibus nomen ejus adscribitur, nullis necessitatis vinculis abstrahatur, *text. est in can. 1. dist. 54.**

§. 4. De Tutoribus, Curatoribus, & similibus.

Quibus similes sunt tutores, curatores, actores, executores, procuratores, ante depositum officium & rationes ab eis redditas, *c. unico Ext. De oblig. ad ratiocinia can. Magnus dist. 5. 4. can. Legem dist. 53.*

§. 5. De seruis ordinatis, scientibus dominis suis.

Ab illis tamen excipiuntur serui, qui dominis suis scientibus nec contradicentibus, & multò magis ipsis assentientibus, in Clericorum numerum assumuntur; cum eo ipso non tantum liberi, sed & ingenui fiant, extincto jure patronatus, *§. si seruus Novel. de sanctis. Episc. can. Si seruus sciente, & Admittuntur dist. 54.*

§. 6. De criminosis non ordinandis.

Quartò, à susceptione Ordinum arcentur, adulteri, perjuri, homicidæ, falsarii, uturarii, fures, aliove gravi crimine irretiti, *cap. fin. Ext. De temporib. ord. can. Si Episcopus dist. 50. can. 1. & passim dist. 81. can. 2. dist. 33. can. 1. cum seq. dist. 47. & can. 1. dist. 48. can. Si quis omnem. l. quest. 7. item scurræ, mimi, scenici, ludicri, seditiosi, injuriarum ultores, & adulescentes, proditores, aleæ atq; ebrietatè dediti, *can. 3. cum seq. dist. 40. can. 2. dist. 33. can. 1. cap. fin. dist. 33. & his similes, can. Infames vi. quest. 1. & l. quest. 7. per totum; dummodò hi omnes notorii sint. §**

Hhhh 2

Nam

Nam ob delictum occultum nemo jure submoventur ab Ordinibus Ecclesiasticis, c. 4. Et cap. fin. Ext. De temp. ordin. Vide latius Panorm. ad d. cap. fin. cum latentia delicta publice vindicanda non sunt, can. fin. xxxi. quæst. 15. exceptis homicidis & simoniacis, qui & occulti submoventur, etiam post peractam ab iis poenitentiam, d. cap. fin. De temp. ordin. cap. Inquisitionis 21. circa princ. Ext. De accus. cap. Nisi 10. §. propter conscientiam Ext. De re. nunt. vide Hostiens. in Summa de temporibus ordin. num. 8. vers. Excipiuntur homicidium, &c.

§. 7. Explicatio de homicidio.

Homicidas autem eos intelligimus, qui consulto sive data opera homicidium perpetraverunt, vel saltem culpâ eorum homicidium admissum est. Ceterum si furiosus, si insans, si dormiens si fortuito quis, dum scilicet operam daret, aut dum defendendi sui causâ injuriam propulsaret, homicidium admiserit, non id est ab Ordinibus rejicitur, cap. unico De homicidio in Clem. cap. Labor 9. cap. Dilatus 11. cum seqq. Ext. De homicid. tametsi his duobus posterioribus casibus cognitio & dispensatio quodammodo requiratur, ex decreto Concilii Tridentini, sess. 24. cap. 7. de reform. ubi latius, & Navari. in Manuali c. 27. num. 239.

§. 8. In homicida voluntario nihil interest, ipse occidat, an causam præstet homicidii.

Neque interest in homicida voluntario, ipse manu suâ occiderit, an mandato, sive consilio, can. Si quis viduam dist. 50. Et ibi Glof. c. fin. De homicidio lib. 6. sive operâ suâ causam homicidii præstiterit, cap. Suscipimus 10. cum cap. seq. Ext. De homicid. cap. fin. eod. tit. in 6. Cum de hac ratione miles, Judex, affessor in causa homicidii etiam justa, hanc irregularitatis notam incurrant, d. can. Si quis viduam Et ibi Glof. can. 1. 2. Et 4. dist. 50. can. Alii a quibus xxiii. quæst. 8. cap. 5. Ext. Ne clericici vel Monachi. Rationem reddis Navari. in Manuali cap. 17. num. 206.

§. 9. De illegitimis non ordinandis, & de eorum dispensatione.

Quinto, Ordines Ecclesiasticis interdiciuntur filiis presbyterorum, aliisque ex quovis illicito concubitu natis, nisi Religionem ingrediantur, & à prælatura abstineant, cap. 1. Ext. De filiis presby. Quibus tamen gratiam facere poterit Episcopus quoad minores Ordines & simplex beneficium. Ad majores enim Ordines, vel ad curata be-

neficia, solus dispensat Summus Pontifex, cap. 1. De filiis presby. in 6.

§. 10. De bigamis non ordinandis.

Sexto, & bigamis interdicitur. Sunt autem bigami, qui duas uxores legitimas habuerunt, vel unam tantum, sed viduam, sive antea corruptam, can. Maritum dist. 33. can. Corandum cum can. seqq. dist. 34. can. 8. can. 56. dist. 50. Et toto tit. Ext. De bigamis non ord. vide can. 18. dist. 34. vel etiam uxorem unam à se virginem ductam, sed constante matrimonio ab alio, & deinde à se cogitam can. Si cuius cum can. seq. dist. 34. Hi enim omnes bigamorum numero cenentur, & ordinari prohibentur propter defectum Sacramenti, cap. Debitum 5. Ext. De bigamis.

§. 11. De Subdiacono, qui alteram uxorem duxit, vel viduam de sacro.

In eundem numerum rejicitur & is, qui cum laicus priorem uxorem virginem duxisset, & in sacris alteram. Quamvis enim hic proprie bigamus non sit, quod in sacro ordine matrimonium perperam contrahatur, cap. 1. Et 2. Ext. Qui Clerici vel vorventes, cap. unico De consang. & affin. in Clement. tamen eadem bigamiæ nota afficitur, non propter Sacramenti defectum, sed, ut ait Innoc. III. propter affectum intentionis cum opere subsecuto, in cap. 4. Et cap. fin. Ext. De bigam.

§. 12. De concubinario.

Licet diversum obtineat in eo, qui pluribus concubinis usus est, cap. pen. Ext. iam d. tit. ubi dispensari cum eo potest tamquam cum simplici fornicario, quive virginem quidem ab alio ductam, sed nondum cogitam, uxorem duxit, cap. Debitum Ext. d. tit. ad id Glof. ibid. Et qua tradunt Theologi in 4. sent. dist. 26. Et seq.

§. 13. De Eunuchis.

Septimo, ab Ordinibus Ecclesiasticis submoventur Eunuchi, nisi scilicet, qui sponte sibi virginitatem præciderunt etiam sedandæ libidinis causa, can. 4. Et cap. 5. dist. 55. cap. 4. Et 5. Ext. De corpore vitiat. Cum hi, inquit canon Apostolicus, sui homicidæ sint, & Dei conditionis inimici, d. can. 4. dist. 55. Nam & in eodem jure civili animadvertitur, h. 4. §. fin. D. Ad L. Corn. de sicar.

§. 14. De

§. 14. De his, qui digitum sibi præciderunt.

Quia & illi, qui partem digiti volentes sibi præciderunt, eadem hac interdictione continentur, *can. Qui partem dist. 55.*

§. 15. Qui alieno facto hoc passi sunt.

Qui verò à Medicis, vel à barbaris sive à dominis executionem hanc passi sunt, *can. Si quis à medicis cum 3, seqq. dist. 55,* aut qui fortuito vel alieno facto digitum amiserunt, hac interdictione liberantur, *d. can. Qui partem, juncto cap. 1, Ext. De corpore vitiat.* Sicut enim in illis per verba voluntas iuste vindicatur: ita in his casus vel alienum factum merito veniam tribuit, *d. can. Qui partem & can. Lator dist. 55.*

§. 16. De corporis deformitate.

Porro, in quo corporis deformitas tanta est, ut in scandalum publicam rapi possit, distinguendum non videtur, sponte an alieno facto sive fortuito ea deformitas obrigerit, sicut à Gelasio responsum est in eo, cui per vim oculus ab alio excussus fuit, ne ad sacerdotii gradum evheretur, *can. fin. dist. 55, addo & cap. 2, & ibid. Panorm. Ext. De corp. vitiat.*

§. 17. De claudis.

Sanè claudis minimè Ordinibus interdictum est, *can. 10, dist. 55,* ut tamen ordinari ad solemnia Missarum celebranda baculo non incedant, *can. Nullus Episcopus 57, de consecr. dist. 1.*

§. 18. De publicis poenitentibus, Apostatis, olim juratis, alijsquo.

Octavo, ab Ordinibus arcentur, qui publicam & solemnem poenitentiam egerunt, *can. Ex poenitentibus, can. Illud quoque, can. Placuit juncto can. In capite dist. 30, item apostata, can. fin. dist. 50,* & qui aliquando in furorē acti, vel à diabolo exagitati fuerunt, *can. Maritum cum 33, seqq. dist. 33,* item rebaptizati, baptizati apud hæreticos, *can. Qui in qualibet I. quæst. 7, can. Veniam xviii. in fine l. quæst. 1, can. Qui via 111. de consecr. dist. 4,* & utrobique Glos. neophyti & epileptici, de quibus vide *can. Communiter dist. 33, can. fin. dist. 51, can. Placuit cum seqq. l. 4,* Dummodò baptizati illi apud hæreticos adulti fuerint, non infantes: nam his parentum error nihil officit.

§. 19. De baptizatis in ægritudine.

De baptizatis in ægritudine hic canon extat Concilii Neocaesariensis: Si quis in ægritudine

constitutus fuerit baptizatus, presbyter ordinari non debet: non enim fides illius voluntaria, sed ex necessitate est; nisi fortè postea ipsius studium & fides probabilis fuerit, aut hominum caritas exegerit, *text. est in can. 1, dist. 57.*

§. 20. De Clerico non ordinato ministrante.

Et Homisida Pontifex; Si quis, ait, baptizaverit, aut aliquod divinum officium exercuerit non ordinatus, propter temeritatem abiciatur de Ecclesia, & nunquam ordinetur, *text. est in cap. 1, Ext. De cler. non ord. minist. juncto cap. 2, ibid.*

§. 21. De uxoratis & illiteratis.

Postremò, rejiciuntur à receptione Ordinum Ecclesiasticorum uxorati; præterquam si ab uxore continentiam votente fuerint absolvi, *cap. fin. De temp. ordin. in o, juncto c. 4, e. 5, Ext. De convers. conjug. & que ibi traduntur d. item literarum ignari, d. cap. fin. Si in laicis, inquit Leo Pontifex, vix tolerabilis videtur incertia, quantum magis in iis, qui præsumunt, nec excusatione digna est, nec venia, text. est in can. Si in laicis dist. 38.*

§. 22. Quæ & quanta literarum cognitio in ordinandis requiratur, ex Concilio Tridentino.

Non tamen in omnibus ordinandis una eademque literarum cognitio exigitur; sed in quibusdam majoris in quibusdam minor, pro ratione Ordinum suscipiendorum, sicut post antiquos canones, ut videre est *dist. 38, per tot.* explicatè à Concilio Tridentino definitum est; cujus verba, cum alia præterea contineant, hic à nobis repetenda sunt. Itaque de prima tonsura in iudicandis ita constituit: Primà tonsurà non inicietur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint, & fidei rudimenta edoceri non fuerint, qui que legere & scribere nesciant, & de quibus probabilis conjectura non sit, eos non secularis iudicii fugiendi fraude, sed ut Deo si delectum cultum præstent, hoc vitæ genus elegisse, *Concil. Triè. sess. 23, cap. 4, de reformat.* De aliis Ordinibus ita statuit: Minores Ordines iis, qui saltem linguam Latinam intelligant, per temporum interstitia (nisi aliud Episcopo expedire magis videretur) conferantur, *d. sess. 23, cap. 11 de reformat. Et paucis interjectis:* Cumque hinc ad altiores gradus & sacratissima mysteria sit ingressus, nemo iis inicietur, quem non scientiæ spes majoribus Ordinibus dignum ostendat, *d. can. Subdiaconi & Diaconi*

ordinentur, habentes bonum testimonium, & in minoribus ordinibus jam probati ac literis, & ita, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, instruat. *ibid.* cap. 13, Qui piè & fideliter in ministeriis antè a&rise gesserint, & ad presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium, & hi sint, qui non modò in Diaconatu ad minùs annum integrum, nisi ob Ecclesiæ utilitatem ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint; sed etiam ad populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, ac ad ministranda Sacramenta, diligenti examine præcedenti idonei comprobentur, *ibid.* cap. 14, De Episcopis ita censuit idem Conc. Trident. Ad Cathedralium Ecclesiarum regimen nullus nisi ex legitimo matrimonio natus & ætate maturâ, gravitate morum, literarumque scientiâ, juxta constitutionem Alexandri II. quæ incipit: Cum in cunctis, in Concilio Lateranensi promulgatam, text. in c. 7, Ext. De elect. præditus assumatur, Conc. Trid. sess. 7, cap. 1, de reform.

§. 23. Cautio ad superiora.

Quare ne temerè quis ad sacros Ordines recipiatur contra præscripta SS. Canonum & Concilii Tridentini, Ordinarii partes erunt, adscitis sibi sacerdotibus, & aliis prudentibus viris peritis divinæ legis, ac in Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis, ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem, mores, doctrinam & fidem diligenter explorare, can. Quando cum 22, seqq. dist. 24, cap. 14, Ext. De ætate & qual. ord. Concil. Trid. d. sess. 23, cap. 7, de reform. Nam & ex doctrina D. Pauli nemini manus temerè imponenda est, 1. ad Timoth. 5. junge can. 3, dist. 78.

NOTATIO in Tit. 7.

a Non obstat quòd apud antiquos Patres, tum etiam in jure sapè mentio fiat Diaconissarum, Presbyterarum & Episcoparum; veluti apud Clementem, Constitur. lib. 3, cap. 13, Epiphanium hæresi 79, l. In generali 13, C. De SS. Eccles. in can. Presbyter, & in can. fin. dist. 32, Conc. Turonense II. can. 13, 14, & 20. Quia hæc mulieres non ex eo nomen sortiebantur, quòd aliquo ordine essent insignite, sed quòd uxores essent eorum, qui vel Diaconi, vel Presbyteri, vel Episcopi facti erant, & separatim vitam cœlestem agebant, d. can. Presbyter. Non minùs olim Presbyteræ dicebantur vidua seniores, d. can. fin. Item Diaconissarum olim munus erat præesse foribus Ecclesiæ, quibus ingrediebantur mulieres; de quibus latius Baronius, Annal. 10mo anno Christi 34, num. 288, cum seq.

b Originarii dicuntur illi, qui nati sunt ex adscriptiis, hoc est, qui colendo agro perpetuo additi sunt; de quibus in l. Ne diutius 20, C. De agricolis & cens. Curiales verò qui curie, id est, senatui adscripti sunt, l. Si quis curiales 12, C. De Episc. & Cler. Cujac. ad tit. C. De decurion. & filiis.

g Notorii dicuntur tribus modis, aut per sententiam, aut per confessionem de jure id est, in judicio factam, aut per rei evidentiam, quæ sergiverfatione aliquâ celari non potest, c. fin. Ext. De cohabit. Cleric. Martinus Navar. in Manuali cap. 27, num. 248, & c. 25, num. 72, putat ob crimen tunc incurri hanc irregularitatem, quando est notorium & depositione dignum, quibus adnumerat d. num. 248 peccatum Sodomitæ, ex Extravag. Pii V. Atque hoc quoad forum exterius. Nam quoad forum interius, id est, conscientia, etiam ex occulto crimine incurritur irregularitas occulta, in qua non minùs dispensatio necessaria est; nisi quòd hanc Episcopus per dispensationem suam possit tollere: exceptâ tamen ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentionum, ex dispositione Conc. Trid. sess. 24, cap. 7, de reformat. Adde latius Navar. d. cap. 27, num. 194.

d Eadem ratio est in mutilatione membri hominis quia ea, quoad irregularitatem, homicidio comparatur, can. His à quibus xxiii, quæst. 2, cap. fin. De homicid. in 6, cap. Clericis Ext. Ne clerici vel monachi, cap. unico De homicid. in Clement. Quam ubi Clerici apud Iudicem secularem de malefactoribus suis querelam instituant, necessaria est protestatio; quòd scilicet non intendant ad vindictam, vel poenam sanguinis; licet aliàs de jure poena sanguinis irroganda sit, cap. 2, De homicid. lib. 6, Didac. Covarr. latè explicat ad d. cap. unic. p. 2, rele. § 5, Hujus mentio fit in §. & hoc inf. De accusat. Ratio hujus irregularitatis hæc est, quòd visum sit Ecclesiæ, non posse eum referre lenitatem & mansuetudinem Christi (qui innocens propter nos sanguinem suum effudit, & morti se tradidit, qui occidit vel mutilat hominem, etiam licitè. Ita Navar. in Manuali cap. 27, num. 160, ex sententia D. Thomæ in 2, 2, quæst. 40, art. 2.

Hæc derogatum est per Extravag. Sixti V. editam anno Domini 1587. 6. Kal. Decemb. quæ ex incestu in tertio gradu consanguinitatis vel affinitatis nati, etiam legitimi, ad regularem habitum & professionem admitti non possunt, nisi tantummodò ad habitum conversorum seu famulorum. Reliqui verò illegitimi, etiam legitimitati, non nisi certâ formâ ibidem expressâ. Eadem Extravag. prohibentur & criminosi, vel suspecti de criminibus, vel a re alieno gravati, vel reddendis rationibus obnoxii, in Religionem recipi, sicut latius ibidem videtur est.

Ext. 11

Exeat in Bullario Roma edito, & anno 1586.
 2. Ad di possunt ex Canonibus Apost. illi qui ancillam,
 id est, non liberam vel spectantibus publicis mancipatam
 duxerunt, ex can. Si quis viduam dist. 24. Verum his
 in nullum vitium bigamia est; nisi velimus per ancillam
 intelligere, quæ & ab alio corrupta est, ex sententia Tur-
 recremata, ibid. Qui autem hoc §. numerantur, si se-
 cundum proprietatem nominis Bigami dicuntur, qui se-
 cundum contraxerunt nuptias, ceteri improprie, & qua-
 dam similitudine, Glor. recepta in cap. 1. de Bigam
 & probat text. in cap. Debitum Ext. eod. Huius
 autem irregularitatis ratio est quod, licet matrimonium
 contractum cum corrupta verum sit Sacramentum, re-

presentans per mutuum consensum conjunctionem Chri-
 sti & anime iuste; non est tamen quoad significationem
 omnino perfectum Sacramentum, siquidem non significat
 conjunctionem Christi cum unica & immaculata sponsa
 Ecclesia, can. Acutius dist. 26, & d. cap. Debitum.
 Unde bigamus, cum patiat defectum quoad significatio-
 nem in Sacramento matrimonii, prohibetur etiam à Sa-
 cramento Ordinis. Deinde pati non debet defectum in Sa-
 cramento, qui Sacramenta administraturus est. Ita ex
 Theologi & canonistis Did. Covarr. ad cap. Furiolus in
 1. p. relect §. 2, num. 3, vers. huius, De homicid. in
 Clement.

DE TEMPORIBVS ORDINATIONVM, ET DE ÆTATE
 ORDINANDORVM.

TITULUS VIII.

§. 1. Quibus temporibus sint Ordines conferendi.

Sed & certa tempora Ordinibus conferendis à
 sacris Canonibus præstituta sunt. Etenim mi-
 noribus Ordinibus uni vel duobus conferendis
 dies Dominici & alii festivi, cap. 3. Ext. De temp.
 ordin. sacris quatuor tempora & dies Sabbati san-
 cti, & qui Dominicam de Passione antecedit, de-
 stinati sunt, nihil impedire contra iâ consue-
 tudine, cap. 1, cap. 2, c. 3, 8, 18. & 36. Ext. d. tit. adde
 can. 3, 6, 7, dist. 75, & Concil. Trid. sess. 23, cap. 8, de re-
 form.

§. 2. Plures ordines sacri eodem die uni non sunt con-
 ferendi.

Non tamen uno eodemque die, vel etiam duo-
 bus continuato jejuniis ad binos Ordines sacros
 quis admitti debet: in transgressores poena sus-
 pensionis constituta est, cap. Literas 12, cap. Dilectus
 15, Ext. De temp. ordin. Concil. Trid. d. sess. 23, cap. 13, in
 fine.

§. 3. Qua ætate ordines recipiendi.

Nec minus ætatis ratio habetur: qui enim ad
 primam tonsuram, & ad tres sequentes Ordines

minores admitti desiderat, ipsam infantiam, cap.
 fin. De temp. ordinati in 6, can. 2, dist. 77, iuncto §. non
 tamen sup. tit. præ. qui ad Acolytatum, duodeci-
 mum ætatis annum necesse est expleverit, d. 2, 2,
 vide ibid. Glor. & Card. à Turrecrem. can. 3, dist. 28,
 Post hoc tempus omnes Ordines minores rectè
 recipiuntur, sed per temporum interstitia, nisi a-
 liud Episcopo expedire magis videatur, cap. 3, &
 ibid. Gl. Ext. De temp. ord. Concil. Trid. d. sess. 23, c. 11,
 Quoad Subdiaconatum, Diaconatum & Presby-
 teratum, diversa olim tempora constituta erant,
 sicut videre est in can. 2, cum seqq. dist. 77, in c. 1, cum
 seq. dist. 78, in cap. fin. De ætate & qual. in Clem. Verum
 hodie ex Concilii Tridentini decreto, nullus ad
 Subdiaconatus Ordinem ante XXII. ad Diacona-
 tus ante XXIII. ad Presbyteratus ante XXV. æ-
 tatis suæ annum promoveri potest, d. sess. 23, cap. 12
 de reform. In Episcopo ordinaando ætas XXX. an-
 norum exactorum, ut minimum, exigitur, cap.
 Cum in cunctis 70, in princ. Ext. De elect. iuncto Concil.
 Trid. sess. 7, cap. 1, de reform. }

DE CLERICO FVRTIVE VEL PER SALTVM PROMOTO.

TITULUS IX.

§. 1. De promotio furtivè.

Quod si quis furtivè, id est, clam Episcopo or-
 dinaante, ad aliquem Ordinem subreperit,

quam ab usu recepti Ordinis, quam ab aliis in
 posterum recipiendis, submovetur, donec di-
 spca-